

KOLOZSVÁRI EGYETEMI LAPOK.

AZ EGYETEMI KÖR ÉS A SEGÉLYEGYLETEK HIVATALOS LAPJA.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL: EGYETEMI KÖR (JÓKAI-UTCZA 4. SZ.) Megjelenik havonként kétszer. ELŐFIZETÉSI ÁRA: Jan.—jun-ra 1 frt 40 kr.	Főszerkesztő: DITRÓI NÁNDOR Kiadóhivatali főnök: ASZTALOS KÁLMÁN. KIADJA: AZ EGYETEMI KÖR.	HIRDETÉSI DÍJAK: Egész oldal 10 frt , $\frac{1}{2}$ oldal 5 frt , $\frac{1}{4}$ oldal 2 frt 50 kr , $\frac{1}{8}$ oldal 1 frt 30 kr. Nyilttér sora 10 kr.
--	--	---

Turista ügy.

Nagy hűhóval alakult meg a jelen tanév elején az E. K. E. egyetemi osztálya, melynek sokan — a lelkesedésből következtetve — nagy jövőt jósoltak. Zajos választások után megalakították a tisztkar: az ifjuság tagjai közül többen igen szép és fényes hivatalhoz jutottak s gyarapították hangzatos titulusaik számát.

Az osztály megalakult — ez volt első eddig egyetlen ténykedése. Hogy a szép hivatalban tenni is kell valamit, azt vajmi kevesen látták be a tisztviselők közül, a kik pedig belátták, azok sem sokat tehettek az ügy érdekében a sok kerékkötő miatt. Pedig tennivaló lett volna elég: még az alapszabályok sincsenek teljesen kidolgozva s annál kevésbé elfogadva, utiterv készítése még szóba sem jött, pedig ezeket még a télen el kellett volna végezni, hogy az idény ne kapja az osztályt készületlenül.

Itt van a tavasz, a legkedvezőbb alkalom, mikor az ifjuságot még tanulmányai sem akadályozzák annyira a turistáskodásban, mint egy-két hónappal később s nekünk most mégis előbb a szervezkedési teendőket kell elintéznünk, új elnököt választanunk a lemondó helyébe, a tisztkart kiegészítenünk s útiterveket készítenünk s tagokat gyűjtenünk.

Itt az ideje már, hogy munkához kezdjen az osztály.

Először is tagokat kell gyűjteni, ez kétségkívül a legfontosabb, de azt hiszem könnyű feladat; könnyű azért, mert ki ne volna hajlandó egy frtnyi kedvezményes tagdíjért, — mely az 1898-iki polgári évre fizetendő, —

belépni az osztályba s a csekély tagdíj fejében részesülni mindazon előnyökben és kedvezményekben, melyeket az E. K. E. nyújt tagjainak.

Igy az osztály tagjai; az 1 frt tagdíj fejében ingyen kapják egy egész évig az »Erdély« című honismertető folyóiratot, mely magas nievouját tekintve, hazai irodalmunkban e téren első helyen áll. Az osztálytagjai továbbá, ha legalább 10-en vesznek részt egy kirándulásban, a magyar államvasutakon III. osztályú féljegygyel harmadosztályon, harmadosztályú egész jegygyel másod osztályon utazhatnak s számos más kedvezményben részesülnek.

E hó második felében már lehet egy pár kisebb kirándulást rendezni pld. a Géczi várhoz, a Sebes várához, a tordai és turi hasadékhoz, vagy a maros-ujvári sóbányához, mely utak legfeljebb 1—1 $\frac{1}{2}$ napra terjednének. Május hónapban aztán lehet egy pár nagyobb kirándulást rendezni a gyalui havasokra, Hunyadmegyébe stb. Igen czél-szerű volna a május végén Kolozsvárt tartandó Unió ünnepélylyel kapcsolatban egy több napra terjedő kirándulást rendezni az országból akkor ide gyűlő ifjuság részére.

Feleslegnek tartom itt unalmas theoriák emlegetése által bizonyítgatni a turistáskodás kiváló hasznát, melyet az a testre és a lélekre gyakorol. Azt hiszem, hogy a kedv mindnyájunkban megvolt s meg van a turistáskodásra, csupán a kedvező alkalom s a jó utitársak hiányoztak eddig — ezután ezek is meglesznek.

Bodor Antal.

E. H. Z. E.

Ezzel a felirással van egy tábla ellátva a központi egyetemen. Sokáig gondolkoztam, hogy mit jelenthetnek e rejtelmes betűk. Megfejtettem az E. K. E.-t, meg E. M. K. E.-t, meg E. K.-t, meg E. L.-t, de nem tudtam megfejteni a fentebbi négy betűt. Végre, midőn a hosszas tusakodás sem vezetett eredményre, a végsőre határoztam el magamat. Elhatároztam, hogy megkérdezem. Szégyeltem a dolgot, hogy még a negyedik év végén sem tudom ezen betűk jelentését. Mig egyrészt ez a gondolat szégyenpírral futotta át arczomat, másrészt biztatott, búzditott, bátorságot öntött belém, mert nem akartam úgy járni, mint az egykori utazó, a ki Párist akarta megismerni s Napoleon kérdésére nem tudta megmondani, hogy Kolozsvár északkeleti kapujának mi a felirata.

A kérdezősködés is igen nehezen vezetett eredményre. Az első csak annyit felelt kérdésemre: miért? A második: bagoly, a harmadik: bundás stb. Végre szégyenkezve bevallottam, hogy én nem vagyok se bagoly, se bundás, se gólya, mert én Isten kegyelméből a 8-ik fél év végét járom s épen azért kutatom oly lázasan a betűk jelentését, mert távozom az egyetemről s nem szeretném, ha valaki megkérdezné s 4 évi hosszas hallgatás után erre se tudnék megfelelni. Pedig nyugodt lelkiismerettel mondhatom, hogy szorgalmasan látogattam az egyetemet. Végre akadt egy irgalmas szamaritanus, a ki a rejtélyes betűket így fejtette meg: *Egyetemi Hallgatók Zene-Egylete*. A cím meg van, de most a testületet keresem, szeretnék beiratkozni.

Ferencs Miklós.

Régi rege.*

I.

Egy büszke grófi várban
Egyik délután,
Langyos tavaszi napnak
Kora alkonyán
Csoda esett . . . virág feslett
Hófehér vázába,
Szöske hajú grófkisasszony
Kebelében . . . rózsagalyon
Szerelem virága.

II.

A büszke grófi várban
Repült az öröm,
Csapongva arczról-arczra
Száll szüntelenül,

Testvér, anya — boldog már ha
Távolról is látják,
Szöske hajú grófkisasszony
Kebelében . . . rózsagalyon
Szerelem virágát.

III.

A büszke grófi várban,
Mint a vészharang,
Tör át fényes termeken
Durva férfi hang:
— Ily növényre . . . nincs szükségem
Irtsd ki szárát, magvát,
Mert különben én vágom el
Durva módon, estve-reggel
Szerelem virágát.

IV.

A büszke grófi várban
Egyik délután,
Forrongós nyári napnak
Késő alkonyán;
Harang kondul . . . gyásznép indul
A széles uton át;
Elsíratni . . . elkísérni
Hosszu utra . . . sirba tenni
Szerelem virágát.

V.

A büszke grófi várban
Lenn az udvaron,
Keserves nóta járja
Őszi alkonyon:
— Szöske lányka . . . ablakába
Szép virágszál nyilott,
De az apja reggel, este
Gonosz kézzel addig tépte,
Mig a sirba hullott.

VI.

A büszke grófi várban
Egyik délután
Hideg, didergő télnek
Késő alkonyán, —
Lövés zaja . . . s a vár ura
A földre rokadott,
Ajk nem susog . . . mell nem zilál
Csak szív felett . . . a jégvirág
Egy csokrot alkotott.

Köblös Samu.

*Az egyetemi kör önképző-köre által 20 korona pályadíjban részesítve.

A somlyói szüreten.

*Somlyó-vár romjain felhők borongnak,
Tört bástya fokról néz alá a köd —
A hegy oldalon zajgó vigalomnak
Nevetgélő visszhangja hömpölyög
S a völgybe lenn, dús termő réteken
A vad paripa száguldva megyen.*

*Fölöttünk is multunk setét emléki, —
Sok elveszett, mi vissza nem jő már.
De föl-fölcsillan dicsfénytünk a régi,
A mint csendül a pohár:
Somlyó arany nedvén át a jövő
Hatalmasan, törhetlen tör elő . . .*

Pápa, 1886. okt. 22.

• Szász Béla.

A szabadságharcz költészete.

Irtá Kunfi Zsigmond.

III.

Feladatunk magától természetszerűleg két félre oszlik; az első résznek ismertetni és magyarázni lesz feladata azokat a nagyobbára nem abszolút becsü darabokat, a melyek a küzdelem hevében, a harc zajában születnek s ehhez képest vagy buzdítanak, vagy lelkesítenek vagy a kétségbeesést, lemondást öltöztetik költői formába. A forradalmi idők gyors és nagy változásai folyton újuló mozgalmával, benyomásaival, a bizonytalan jövőből származó türelmetlenség, lázas gyorsaság nem azon tényezők, a melyek a nagy művészi alkotás létrejöttét elősegítik. Inkább a pillanat s alkalom számára készülnek, mint az idők örökkévalóságának. A költőnek nincs ideje várni, a míg a felöltő gondolat megérke, s megtalálja a valamennyi idomzat legplasticusabbán érvényre juttató ruhát. Nem mondom ezzel, hogy a forradalmak és szabadságharczok hevében nem teremnek örökkévaló alkotások, a melyek Minerva módjára tökéletes fegyverzetben pattannak ki az ihletett alkotónak ebben az esetben inkább szívéből, mint agyából. Hiszen ott van Rouget de l'Isle, kinek dala pezsgésbe fogja hozni mindig a vért, valameddig lesz szabadság, melyért kíváncsós küzdeni, s lesznek emberek, a kik élni, szabadon élni akarnak. S ott van a mi Tyrtaiosunknak számos erőt, lelkesedést és a szabadság rajongó szeretetét hirdető dala, s Aranyának nem egy éneke. De a mint egyetlen fecske nem derít tavaszt jégbilincsekbe vert vidéken, úgy ez elég szép számú kivételek sem döntik le állításunkat.

Nagy költőink aránylag, széptani törvények szerint becsesebb alkotásokat teremtettek a szabadságharczot megelőző küzdelmes s követő gyászos

időben, mint a titáni küzdelemnek másfél esztendeje alatt. Arany lyrájának kevés száma, de legbecsesebb gyöngyei, Tompa költészetének legértékesebb virágai az elnyomatás és gyász sötét idejében jönnek létre, mert ritkán énekelnek, de ha felajzák lantjuk húrjait, a művész szólal meg, mert:

A dal mesterkezének veresítől
A legszebb ének, a legszebb dal fakad!

S így feladatunk második részét annak vizsgálata fogja alkotni, micsoda költői alkotásokat hoztak létre a szabadságharcz emlékezetének motívumai költőink lelkében s így irodalmunkban is minő hangulat volt az uralkodó.

S tárgyunkat most már két főosztályra csoportosítva, fogjunk hozzá anyagunk bonczolásához. Szemem káprázik, fülem zúg, vérem tüzesen pezseg, mikor pennámra tolúl, melyet félvemerek leírni, a név: *Petőfi Sándor!!!*

IV.

Petőfi Sándor minden ízében forradalmi természet volt. Ott lenn születve az Alföldön, a hol a szabad pillantást mi sem gátolja s a lelket mi sem kötözi súlyos bilincsekbe. Mint minden igazi genius, irtózott a megkötött formáktól, elavult kaptáktól, s a gondolat szabad szárnyalását korlátozó intézményektől, s mert a nép gyermeke volt, érezte a nép minden szenvedését, a szolgaság és elnyomatás minden keservét. Szíve, mint szálfinom húrú lantja minden alulról jövő benyomásra reagált, látta a népet, a melynek jogai nem, csak kötelességei voltak, látta azt a mérhetetlen kincset, a melyet e lenézett és megvetett osztály kebelében rejtegetett, kedélyének mélységét, érzelmeinek őszinte egyszerűségét, költészetének kimeríthetetlen kincses bányáját, s nagy lelke, a mely tán az örök eszmének volt egy kis része, egész melegeivel, a maga teljes vonzódásának bensőségével támadt fel az elnyomatás ellen, mely emberméltóságuktól épen azokat fosztotta meg, a kik szenvedéseik révén a legtöbbet követelhetnék belőle. De mindezek mellékes és semmis dolgok az ő hatalmas, elemezhetetlen egyénisége mellett, melynek rejtélyei, valamint a gyarló földi szem a napba beletekinteni nem tud, megismerni és bonczolni soha tudni nem fogjuk, csak kísérletezünk, keresünk, s mikor azt hiszszük, hogy kulesa már már kezünkben van, egyetlen mozdulattal egész új világra nyit kaledeiskopnál is ragyogóbb kilátást.

A márcziusi napok dicsősége teljesen nevéhez fűződik s ennek büszke tudatában éneklő is:

Egy ilyen nap dicsősége
S díjazva van az élet . . .
Napoleon dicsősége,
Te veled sem cserélek.

Forradalmi költészetének tán a legáltalánosabb és legjellemzőbb vonása a lázas türelmetlenség. Nem tudja bevárni, míg az események természet-szerű fejlődése meghozza azokat az eredményeket, a melyek a forradalmak történetében soha el nem

maradnak : a mint a lángész intuitív erejének egyetlen villanásával bevilágít messze jövőidők ködös és leplezett homályába, úgy látja és érzi meg Petőfi is mindazt, a mi jönni fog.

A zár, a mely a sajtóról rendszerintgató s országrendítő robajjal lepattant, költészetének részint új elemeit szabadítja fel, részint pedig a már meglevőket fejleszti ki erősebben és domborítja ki hatásosabban.

Igy a jövőbe való pillantása, mely igazi vatesnek mutatja s a mely régebbi költeményei közül a Jövendőlésben, Egy gondolatban és September végében nyilatkozott meg, most mind gyakrabban és határozottabban lép előtérbe. Nem lesz tán érdeketlen e helyekből egy kis csoportot összeállítani.

Sejtek, sejtek én valamit...

A jó Isten tudja, hogy mit,

De elég, hogy szól sejtésem...

Varrd meg azt a zászlót, feleségem! (*Mit csinálsz, mit varrogatsz ott?*)

De nem tud várni, míg sejtése teljesül; kigyúlt képzelete majd ebben, majd amabban az alakban varázsolja szemei elé a napot, hol életét áldozatul fogja felajánlhatni lelke Istenének: a szabadságnak. Zajongó lelke már hallani véli a jövő zenéjét, a csaták dalát, s szomjuhozza lelke a harezot:

Csak volna harc, csak öntenék már

Vérünket, bár csak öntenék!

Majd meglátjátok, holtrészeg lesz

Minden cseptől egy ellenség. (*Föl!*)

Majd ismét megriad a gondolattól, hogy látásai csak hiú álmok, s a komor való, mint annyi más, erős kezével széttépdi:

Nem a tettek terén fogok hát.

Mint egy csillag, lehullani?

Megfojtanak majd a tétlenség

Lomhán ölelő karjai? (*Megint beszélünk.*)

A Vérmező látása eszébe juttatja a szabadságnak és haza szeretetnek mindahány vértanuját s átezikkázik agyán a gondolat, hátha ez a sors várakozik reá is:

Hát ezután kit lát?... elgondolom olykor:

Ki tudja, hát ha most én rajtam van a sor?

Talán engem is, mint őket, lefejeznek —

Ha meghalok, hazám, te érted halok meg. (*Vérmező.*)

Másutt megint nem tudja mi fog történni, de azt érzi, hogy:

Megjött az idő,

Mit láta prófétái lelkem előre,

S még több, a mi jó,

Mit még ad az Isten, a nemzetek őre.

S néha-néha, miközben folyton véres napokról álmodik, eszébe jut, hogy nemcsak hazafi és hős, de költő is, és fáj a gondolat is, hogy lantját, lelkét is itt kell hagynia s elégikus hangon énekl:

És ki tudja? tán utolsó,

Legutolsó lesz-e dal;

Tán ha téged most leteszek,

Többé majd föl se vehetlek,

Hangod, életed kihal.

S szólj erősen, lantom, hogyha

Már utolsó e dalod;

Hirtelen ne halljon ő meg!

Zengjék vissza az időnek

Bércei, a századok!

De e fajta költeményei között a legesodálatosabb és tán a legszebb is, a melyben jövőbe látása az igazi proféczia magaslatára emelkedik, melyből kihallatszik a trombita hangja, az ágyudőrej, s ajka örömteli végszava, látjuk a lobogó piros zászlót, majd a vadul fújó paripákat, a melyek az ő drága holtteste fölött nem a kivívott diadalra száguldanak, hanem úgy csörömpölő szekeret vonnak, mely eltiporta azt a fejledező, feslő kiesi bimbót, melynek az a haldokló fiatal próféta volt leghívebb kertész: a szabadságot. A nyugovásra induló nap vérben füröszte arezáit, s elfelejtette jobban megnézni a földet, a melyen ilyen nap egy volt még csak, mikor az Olympus összeomlott... Alkonyodott, ez volt csak igazi „Istenek alkonya”: ketten veszték el Petőfi és a magyar szabadság. Vajjon melyik a nagyobb veszteség? melyik vajjon?!

... A vérkeresztségből mindakettő diadalmasan emelkedett ki, hogy éljenek örök életet, örökök az idők végéig!!

(Folyt. köv.)

Programm.

(Az egyetemi körökönk önképzőkör jogi szakosztályának működési iránya.)

Az egyetemi önképzőkör nem ölelhetné fel a tudomány minden ágát, ha szakosztályokra nem oszlanék. Mert a különböző karok hallgatói egymás iránt vagy egyáltalában nem, vagy csak igen kis mértékben érdeklődnek. Így azután az egyes szakosztályokra vannak utalva mindama dolgozatok, melyek szorosan csak egy szaktudomány körébe tartoznak. Felmerül már most a kérdés, mi legyen ezen szakosztályok feladata? E kérdésre a feleletet a következőkben igyekszem előadni, mindig a jogi szakosztályt tartva szem előtt.

Mindenekelőtt bizonyos, hogy a ki csak a szakosztályi gyűléseken akarna tanulni, az helytelenül járna el, mert a tudásra (helyesebben szólva a szakavatott tudósok útmutatása mellett való kutatás) az egyetemi előadások látogatásával, illetőleg figyelemmel kísérésével lehet eljutni, a mint ezt a példa bizonyítja. Nem is a tanulásban, hanem valami másban rejlik a szakosztályok feladata. Sokszor hallhatjuk egyik vagy másik tanártól, hogy nem ér reá az előadások keretén belül egy-egy világhírű irodalmi művet ismertetni. Így p. o. a római jog tanára nem olvastathat részleteket Gaiusból s nem kísérheti azokat magyarázatával, sem az egyetemes európai jogtört. tanára nem méltathatja részletesen p. o. a középkori jogkönyvek egyikét sem a magyar j. történelmi előadások keretén belül nem lehet egyes statutumokat felolvasni, vagy rá ér-e a nemzetgazdaság tanára, Schmidt Ádám alapvető művével, v. a jogbölcsezet tanára, Hugo Grotiusnak nem csekélyebb jelentőségű munkájával, oly részletesen foglalkozni, a mint azt azok mindenesetre megérdemelnék?

Nem is szólva arról, hogy mily érdekes volna ismerni egyes kiválóbb tudósok élettörténetét, jellemét stb. Világos tehát, hogy a tér elég nagy arra, hogy rajta működni lehessen, s az önképző-kör jogi szakosztályának van célja épen úgy, mint a többinek is. Nagy ábrándozó volnék, ha azt hinném, hogy valaha célzt érünk, de a célhoz közelünk, a célra törekedünk; nem csak lehet, de erkölcsi kötelességünk is.

Az önképzésnek leggyakoribb s talán legalkalmasabb módja önálló dolgozatok készítésében áll. De épen ez az »önálló« jelző az, a mely legtöbb működni szándékozót visszaszűri. Ennek oka azt hiszem abban rejlik, hogy az illetők azt vélik, hogy önálló dolgozatnak csak az tekinthető, melyben reform eszmék s azok a bizonyos gyakran hangoztatott, de rendesen nem sokat érő »ellenkező egyéni nézetek« vannak. Csekélységem szerény nézete szerint vagy »igénytelen nézetem szerint« stb. mind olyanformán hangzanak egy egyetemi hallgató szájában, — a mint ezt igen elmésen hallottam megjegyezni — mintha azt mondanák »*Mi I. Ferencz József*« stb. Nem lehet csodálkozni azon, hogy ritka dolog az, miszerint egyetemi hallgatók, tudósok, sőt professorai nézetével ellenkező helyesebb (!) nézeten legyenek tudományos kérdésekben, mert nevetséges állítás is, hogy a tapasztaltabb, érettebb tudósok nézetét a járatlanabbak ily könnyen megdönthetik. Ne sutor ultra crepidam! Vajjon melyik tud jobb eszmát csinálni, a mesteré vagy a legény, a kit csak most szabadítottak fel?

Nem efféle mindenáron való eredetieskedésben rejlik az önállóság, hanem már abban is, hogy ha a miket elolvastunk rövid kivonatba foglaljuk össze, vagy ha egy kérdésre vonatkozó több műnek egyértelmű megállapodásait összeszedjük.

A szakosztály működésének egyik igen lényeges gátja az a vélekedés is, hogy az első éves ne dolgozzék, mert úgy sem sokat ért hozzá, a felsőbb évesek meg ne dolgozzanak, mert nem érnek rá.

Fájdalom ezen »Mineka?« elméletnek gyakorlati jelentősége is van. Nem tartom feleslegesnek tehát, ha ezzel szemben is próbálom irányt jelölni.

Szakosztályaink legtöbb tagja első éves, a kik vagy nem is akarnak működni, vagy (s ezek többen vannak) szívesen működnének, de ők is elhiszik, hogy nem tudnak hasznosat felmutatni. Pedig az értelmesség és találmányosság nemcsak az öregek privilegiuma. Vannak olyan kérdések, mikhez gymnasiumi tanulmányaik alapján is hozzászólhatnak, sőt olyanok is, melyeket még helyesebben ítélhetnek meg, mint idősebb kollegáik és pedig épen azért, mert kevesebbet tudnak.

(Vége következik.)

Török István.

EGYETEMI-KÖR.

A kolozsvári F. J. tud. Egyetemi kör választmánya folyó évi március hó 26-án gyűlést tartott, melynek lefolyása a következő volt. Közlős Samu I. alelnök a gyűlést megnyitva jelenti, hogy Ditrói Nándor elnököt súlyos betegsége tartja távol a gyűléstől, de egyuttal örömmel mondhatja, hogy már gyógyulófélben van; jelenti továbbá, hogy Szabó

I., Gabányi I., Asztalos K. és Török I. kimentették távollétüket. Fabinyi R. főtitkár napirend előtt kérészt és felolvassa Szász A. altitkár sürgősségi indítványát. A választmány azt határozza, hogy ezt az indítványok során fogja tárgyalni. Elnök jelenti, hogy márcz 3-án 784/98. sz. alatt egy rektori átirat érkezett, melyben a választmánynak tudtára van adva, hogy az államsegélyre vonatkozó kérvényét még ez egyszer pártolólág terjesztik fel, de ha a személyes torzsalkodások és a tisztviselői lemondások meg nem szűnnének, jövőre ezt megtagadják. — Tudomásul vétetik. Kolozsvár város átiratban értesítette az elnökséget, hogy a körnek 100 frt fa-segélyt szavazott meg, mely a kör szabályosan kiállított nyugtája ellenében a házipénztárból átvehető. Köszönettel tudomásul veszik. Bemutatja elnök az egyetemi tanács átiratát, melynek értelmében a jótékony célra rendezett mulatságoknál felülfizetésekbe a multság költségeit fedezni nem szabad, hanem a felülfizetéseket azon jótékony célra kell fordítani, a melynek érdekében a mulatságot rendezték, sőt felhivandó azon egyet elnöke és pénztárosa, melynek javára a mulatságot rendezték, hogy a pénztárt ellenőrizve a befolyó felülfizetéseket azonnal vegye át. Tudomásul vétetik. A 901/97—98. sz. rektori átirat értesíti a választmányt, hogy a nagymélt. minister úr 15262/98. sz. magas leiratában tudtára adja az Egyetemi Tanácsnak, hogy a felügyelete alatt álló Egyetemi Körnek 1000 frt államsegélyt utalványozott, melyet a kör felvehet. Feder Ottó pénztárnok jelenti, hogy az összeget a m. kir. adóhivatalnál már fel is vette. Köszönettel tudomásul veszik. Elnöklő I. alelnök felhatalmazást kér a választmánytól, hogy az elnök betegsége alatt a kör pénzügyeit belátása szerint vezethesse. Fabinyi R. és Balogh B. hozzászólása után a választmány az ügyrendtartás értelmében az I. alelnöknek meghatalmazást ad. Elnök jelenti, hogy a sakk és billiárd játék körül visszaéléseket tapasztalt, kéri a választmányt, hogy tegyen valamit arra nézve, hogy ezen visszaélések megszűnjenek. Fabinyi főtitkár indítványozza, hogy a sakk a felügyelőnél álljon és a sakkozni óhajtok azt tőle kérjék ki. A billiárdra vonatkozólag indítványozza, hogy csak azok játszhassanak, a kik nem adósok és hogy a játék könyvbe vezesse be mindkét játékos nevét és a játék tartamát, és azt, hogy ki a vesztes. Balogh B., Szilágyi Gy. és Bodola Z. hozzászólása után a választmány elfogadja a Fabinyi indítványait. A posztó-szakítás esetére indítványozza, hogy az egész posztót fizesse meg az illető az előbbi használat alatt történt rongálások levonásával. A választmány elfogadja. Elnök, mivel még igen sok tag adós tagdíjával, előterjeszti, hogy egy felhívást kell közzétenni, melyben az illetőket felszólítják tagdíjaik kifizetésére, mit megtenni ha elmulasztanak az Egyetemi Tanács elé terjesztik őket. Balogh B. indítványozza, hogy a tagdíj-fizetés határidejéül ápril. 20. tűzessék ki és hogy

a választmányi tagok ügyeljenek arra, hogy a körbe oly egyetemi hallgatók, kik nem kör-i tagok, ne járjanak, kiméletesen adva tudtukra, hogy vagy iratkozzanak be vagy ne járjanak a körbe. A választmány elnök előterjesztését és Balogh B. indítványát elfogadja. Elnöklő alelnök mivel azt tapasztalta, hogy a heti biztosok nem teljesítik pontosan kötelességüket, indítványozza, hogy a heti biztonság helyett a napi biztosok intézményét hozzák be a választmányi tagok bevonásával. A választmány elfogadja elnök előterjesztését. Feder O. pénztárnok jelenti, hogy a havi bevétel 1161 frt, ezzel szemben a kiadás 211 frt 74 kr., tehát a pénztárban van 949 frt 74 kr. A pénztárnok jelentését tudomásul veszik. Bodola Z. pénztári ellenőr jelenti, hogy a pénztár rendben van. Balogh B. indítványozza, hogy az ellenőrök ezután minden hivatalnoknál tartsanak vizsgálatot, Fabinyi Rudolt főtitkár jelenti, hogy a város megtagadta a márczius 15-iki ünnepségek alkalmából kért segélyt. A diák-congressus érdekében a pestiekkel élénk levelezést folytatott, felszólította a segélyegyleteket és a ref. theológiát, hogy küldjenek a congressusra képviselőket. A képviselők márcz. 8-án gyűltek össze és a határozatokat, valamint a kiküldöttek névsorát még az nap közölték a pestiekkel. Átiratott küldött a volt tisztviselőknek hivataluk átadása iránt. Felolvassa az eddigi hetibiztosok névsorát. Kiállította 80 tag igazoló jegyét. Kérelmet adott be a városhoz és az Egyetemi Tanácshoz és a segély idejében meg is érkezett. A márcz. 15-iki ünnepélyek költségeinek fedezésére gyűjtőleveket bocsátott ki. A kör-i estélyt megtartani nem lehet, mert igen kevés rendező iratkozott fel. A panaszkönyvben Veress Árpád választmányi tag panaszolja, hogy a „Magyar Figarót“ összetépvé találta, az „Uj Idők“ pedig nem jár. Fabinyi főtitkár feleli, hogy a Magyar Figarót másodkézből kapják, az Uj Időket pedig Gibbonnál rendelte meg és nem tudja, hogy miért nem jön. Gabányi Imre főjegyző lemondását írásban adja be, a szerkesztői állással járó nagyelfoglaltsággal okolva azt meg. A választmány a főjegyző lemondását tudomásul veszi.

Szegedi P. aljegyző jelentése után Szász Albert kéri az elnököt, hogy sürgősségi indítványát, az idő előrehaladottságára való tekintettel rögtön tárgyalják. Midőn ezt elnök megtagadja, Fabinyi R. névsor olvasást kér, mivel nem tartja a választmányt határozatképesnek. — A névsor felolvastatván, kitünt, hogy a választmány nem határozatképes. Elnök a gyűlést bezárja, miután a választmány elhatározta, hogy a gyűlést másnap délután 2 órakor folytatni fogják.

Szegedi Péter,
aljegyző.

A kolozsvári F. J. tud. egyetemi kör választmányának 1898. márczius 27-én megtartott gyűlése a következő lefolyású volt. A tisztviselők jelentése

során Balogh B. főkönyvtárnok jelenti, hogy a ki-selejtezett könyvek árverésén eladatott 290 mű 28 frt 68 kron, a bevétel tehát az előirányzatnál 13 frt 68 krral többet tesz. Még megmaradt 49 mű, de ezeket megtartani ajánlja. Az árverésen mindig jelen volt Szilágyi Gy. ellenőr. A könyvvásárlás ügyében 3 antiquariushoz írt, de ezek közül csak Kun válaszolt, ajánlva előbb 30, később 33% árengedést és 16 kötet szépirodalmi művet. Az erdélyi írók közül négynek írt, eddig Gyarmathy Zsigmondné úrnő küldötte meg 3 művét és a „Délmagyarországi történelmi társulat“ egy régészeti szempontból fontos kiadványát. Indítványozza, hogy a művekért levélben mondjanak köszönetet. A könyvszekrények javítása 14 frtba került. A könyvárverési többletet könyvkötésre fordította. Kéri, hogy a könyvtárnak kölcsön ezimen adjanak 25 frtot és a 30 frt hátralékos könyvtári jutalékot. A könyvkiadás a rendezés idejére fel van függesztve. Török I. elfogadja egészében a főkönyvtárnok jelentését és indítványozza, hogy a levélbeni köszönetet főkönyvtárnok teljesítse. A választmány a főkönyvtárnok jelentését tudomásul veszi, megbizsa a könyveknek Kun antiquariustól való beszerzésével, de a kölcsön ezimen kért 25 frtot többek hozzászólása után nem adja meg, kiutalja azonban a még hátralékos 30 frtot Szász A. indítványára a választmány főkönyvtárnoknak jegyzőkönyvi köszönetet szavaz. Alkönyvtárnok jelenti, hogy Bán Józseftől most veszi át az alkönyvtárnoki hivatalt, a folyóiratok hiányosak és ezeknek kiegészítésére 20 frtot kér. A választmány jelentését tudomásul veszi, de a kért 20 frtot nem adja meg, hanem megbizsa Kmoschek E. alkönyvtárost a költségvetés elkészítésével és a hiányzó példányoknak lehetőleg ingyeni beszerzésére kéri fel. A könyvtárnok jelentése előtt Szabó Imre indítványa értelmében elhatározza a választmány, hogy a 80-as évek előtti időkből való folyóiratokat olyan állapotban, a hogy most vannak megtartja. Bizottságok jelentése. Kmoschek E., mint a sakkverseny rendező bizottság elnöke, jelenti, hogy a sakkverseny iránt nagy a részvétlenség, 3-szor hirta össze a bizottsági tagokat, de soha sem jelentek meg. Szabó Imre hozzászólása után a választmány elejti a sakkversenyt. Gabányi I. jelenti, hogy a billiard-verseny iratait még nem kapta vissza, különben is már az idő előrehaladottságánál fogva sem tartható meg a verseny, nem tekintve a részvétlenséget, indítványozza, hogy billiard-versenyt ne tartsanak. A választmány a billiard-versenyt elveti. Az indítványok tárgyalása során Fabinyi R. főtitkár olvasta fel Szász Albert altitkár sürgősségi indítványát, április 11-ének megünneplésére vonatkozólag. Szász Albert megokolja indítványát, melynek értelmében az ifjúság nem ünnepli meg ápril 11-ét, mert ez márcz. 15-ének rovására történnék. A tárgyalás hosszas vitát vont maga után, a tárgyhoz hozzászóltak: Szabó I., Török I., Bodola Z., Szász A. és Kmoschek Elek. Végül a választmány elhatározta

Szabó I. II. alelnök indítványára, hogy ápril 11-ét hallgatással mellőzi és csak akkor lép fel, ha az ifjuság körében ápril 11-ének megünneplésére mozgalom indul meg. Szász Albert a közgyűléshez apellál. Balogh B. indítványozza, hogy a kör választmánya lépjen a közgyűlés elé az Unió megünneplésére szóló indítvánnyal. Fabinyi R. felvilágosításképen megjegyzi, hogy azon 25 tagu bizottság, mely márcz. 15-ének megünneplését előkészítette, a május 30-iki ünnepélyek rendezésére is megvan választva, Balogh indítványát visszavonja. Balogh B. indítványozza, hogy a pénztári utalványok egyes tételekhez és ne általánosan legyenek bevezetve. A választmány elfogadja. Fabinyi R. főtitkár indítványára kimondja a választmány, hogy Ápril 3-án Kossuth gyászünnepélyt rendez. Bodola Z. indítványozza, hogy ápril 11-ét ünnepeljék meg, ez indítvány hosszabb vitát vont maga után, melyhez hozzászólt Fabinyi R., Török István és melynek során Köblös Samu első alelnök az elnöki széket Szabó Imre II-od alelnöknek adja át, ki a vitatkozást be akarván szüntetni, elrendeli a szavazást. A választmány Bodola Z. indítványát 7 szóval 1 ellenében elveti. Veress Árpád a kérdés feltevéséhez akart szólni, de Szabó I. a szót nem adja meg, miért az elnök eljárása ellen felelbe. Szász Albert indítványozza, hogy szavazzanak bizalmatlanságot az elnöklő II-od alelnöknek, a választmány azonban ez indítványt elveti. Bodola Z. indítványát visszavonva a gyűlés feloszlik.

Gabányi Imre,
főjegyző.

Jegyzőkönyv

a Kolozsvári Egyetemi Kör Önképzőkörének folyó év márcz. 27 én tartott gyűléséről. Elnök: Köblös Samu. Jegyező: Szegedi Péter.

1. Elnök egy szép beszéd kíséretében, melyben a vendégeket s a megjelent tagokat üdvözlí, a gyűlést megnyitja.

Megemlékezik továbbá nagy hazánkfiáról Kossuth Lajosról s azt az előterjesztést teszi, hogy az önképzőkör ezután Kossuth Lajos halálának évfordulóját alkalmi művekkel ünnepelje meg. A gyűlés az elnök előterjesztését elfogadja.

2. A mult gyűlés jegyzőkönyvének felolvasása és hitelesítése.

3. Elnök felkéri Szász Albertt jh.-t., hogy »Küzdelem« című elbeszélését olvassa fel. Bírálatra Bitai Béla veszi ki.

4. Czakó Jenő jh. Rudnyánszki Gyula »A gyáva« cz. költeményét szavalja.

Szász Albert Czakó szavalását kitünő fokozatra érdemesíti, melyet a gyűlés egyhangulag el is fogad.

5. Török Sándor a bíráló bizottság előadója megtartja bírálatát a beérkezett egyetlen vers felett, melynek czime: »Régi rege.«

A munkát a kitűzött pályadíjra érdemesnek találja.

Szász Albert indítványozza, hogy Török Istvánnak a bírálat bevezetésében tett megjegyzései hagyassanak ki a bírálatból.

Fabinyi R. indítványozza, hogy a bírálat a maga egészében fogadtassék el. A gyűlés szótöbbséggel Fabinyi R. indítványát fogadja el.

Bitai Béla indítványozza, hogy a pályadíj 10 frtra emeltessék fel, a mit a gyűlés egyhangulag elfogad. A jelíges levél felbontatván, kitűnt, hogy a vers írója Köblös Samu bh., ki most versét a gyűlés beleegyezésével felolvassa.

6. Weress Árpád »Rajzok« cz. művét olvassa fel. Bírálatra Fabinyi R. veszi ki.

Több tárgy nem lévén, elnök a gyűlést bezárja köszönetet mondva a vendégeknek és a tagoknak a megjelenésért.

Kelt mint fent.

Szegedi Péter.
önk. körí jegyző.

Meghívó. Az E. K. E. egyetemi osztálya folyó hó 19-én (kedden) d. u. 6 órakor az Egyetemi kör helyiségében közgyűlést tart, melyre a tag urakat tisztelettel meghívjuk. Tárgysorozat: 1. Jegyzőkönyv hitelesítése. 2. Elnök lemondásának bejelentése. 3. Új elnök választása. 4. Választmány kiegészítése. 5. Alapszabály ügy tárgyalása. 6. Kirándulások tervének megállapítása. 7. Esetleges indítványok, interpellációk. Kolozsvárt, 1898. ápr. 14-én, Bodor Antal alelnök, Balogh Bertalan titkár.

Jogi szakosztályi társalgási estély. Felette érdekes s széles mederben folyó vitatkozást tartottak a jogi szakosztály tagjai márczius hó 28-án megtartott társalgási estélyükön. Mindenekelőtt Szulkoffszky György adja elő a helybeli szocialista gyűléseken tett tapasztalatait, kifejtván, hogy vezér hiányában, legalább jelenleg, még komolyabb baj nincs. Elnök felkérésére Szász Albert vállalkozik a hazai szocializmus okainak előadására, kifejtván, hogy hazánkban a szocializmus idézi elő főleg a gabona uzsora által a szocializmust. Hasonló értelemben szólal fel Bodola Zoltán is. Gabányi Imre a nép tudatlanságában és félrevezetőségében, Török István a tőkének kevés kézben való összehalmozódásában, Fehér Samu a nagybirtokok keletkezésében találja a szocializmus okait. Hinleder Ernő hosszabb beszédben fejtegeti a szocializmus levő tárgyat; a szocializmus előidézőiül ő is a zsidókat tartja, kik bevándorolván Galicziából titkos konzoreciumokat alakítanak, s a jóhiszemű magyar népet félrevezetik. Szász Albert, Gabányi Imre, Bodola Zoltán másodszori felszólalása után elnök a vitát bezárja. Török István elnök jelentést tesz beérkezett pályamunkákról. László Márton indítványára az értekezlet a pályamunkák megbírálására Török István elnöklete alatt György János,

Nagy Kázmér, Szász Albert és Sárdi Ákos joghallgatókat küldi ki. Pavlovits Milos beszámolója a hét jogi eseményeiről távolléte miatt elmaradt.

László Márton.

S P O R T.

Santelli Horatio, a nálunk is ismert kiűnő olasz mesternek öcsese, ki a múlt hónapban Velenzében tartott vívóversenyen, a mesterek versenyében aranyérmet nyert, folyó hó 15-én kezdi meg az egyetemi vívó-teremben 3 hónapra terjedő vívó-tanfolyamát. A vívás módszere tiszta olasz Beiratkozni a tanfolyamra ifj. Perczel Móricznál és az egyetemi körben kifüggesztett felszólító és gyűjtő-íven lehet. Tanácsos volna, ha minél többen iratkoznának be, hogy az egyetemi ifjuság méltóan állja meg helyét az Unió ünnepélyek alkalmából rendezendő vívó akadémián.

H I R E K.

Az ev. ref. theol. fakultás ifjusági önképző-köre márczius 24-én igen sikerült *felolvasó és szavaló estélyt* rendezett. Az ének és zenekar, mely az önképzőkör egy szakosztályát képezi, igen ügyesen megállotta helyét, a darabokat érzéssel és precizitással adta elő, *Székelly János* és *Farkas Károly* Vörösmarty *»Árpád ébredése«*-ből adtak elő egy részletet, a mely előadás annyira átérzett és átértett volt, hogy esik szívből üdvözölhetjük a két fiatal, törekvő szavalót. *Kunfi Zsigmond* szellemes és ötletes felolvasását zajos tapssal jutalmazta a közönség. *Rácz Dezsőről* mit szóljak? Őt a közönség igen jól ismeri. Hegedű-játéka elragadó. Csak azt sajnálom saját részemről, hogy nem keres olyan pályát, melyen tehetségének ezt a részét — saját dicsőségére s a közönség örömeire — jobban tudná érvényesíteni. Végre *Nagy Elemér* vig szavalata méltó befejezéseül szolgált a kedélyes szavalati estélynek. Az önképzőkör fényes tanujelét adta ezen estély rendezésével is annak, hogy csendesen, de eredménynyel munkálkodik. Csak előre!

Az „Akademia Kalazantiana“ diszülése A magyar kegyes tanítórend kolozsvári hittudományi és tanárképző intézete Ó szentsége XIII. Leó pápa koronázásának huszadik és a 48-as események 50 éves fordulójának emlékét ünnepelte meg folyó évi márczius hó 25-én. A kiváló sikerű diszülés tárgysorozata a következő volt: 1. Részlet a „Kalifa“ cz. operából. Zongorakisérettel előadta a zenekar. 2. „Lumen de coelo“. Óda XIII. Leó 20 éves pápaságának jubileumára. Irta Varjas Endre, szavalta Stróff Gábor. 3. Uram maradj velem. Goll Jánostól. Előadta az énekkar. 4. Benyák Bernát, a szabad gondolatnyilvánítás előharczoja. Irta és felolvasta Sándor Venczel. 5. Jubileumi románcz. Eulától. Előadta a zenekar. 6. Emlékbeszéd Pállya István felett. Tartotta Szőke Lőrincz. 7. Távolban.

Möhringtől. Előadta az énekkar. 8. Éljen az Unió Irta Szőke Lőrincz. Szavalta Hangonyi Leó. 9. Induló. Millőekertől. Előadta a zenekar. Minden egyes pont, melyet az ének és zenekar adott elő megérdemli a dicséretet és elismerést, valamint a szavakat s ugyancsak az egész növendék papság, mely ezen kiváló sikerű diszülés rendezésével megmutatta, hogy ép úgy át van hatva a honszerelemtől, mint elődei 50 évvel ezelőt.

Az ev. ref. theol. fakultás ifj. Önképzőkörének ünnepélye Kossuth halálának évfordulóján. Az ev. ref. theol. fakultás Ifjusági Önképzőköre igen dicséretreméltó cselekedetet végzett, midőn márczius 26 án tartott diszgyűlésén Kossuth Lajosról emlékezett meg. Látszik, hogy az ifjuságot nem külső hatalom, nem felsőbb parancs vezérli, hanem szíve-velke meggyőződését juttatja kifejezésre, mert Ferencz Miklós indítványára egyhangú lelkesedéssel fogadta el, hogy ezután minden évben e napon diszgyűlést tart s a nagy férfiú emlékéhez méltó, kegyeletos emlékünnepet rendez. Vajha e nemes példát minden ifjusági egyesület követné, hogy ne vádolhatnák majdan azzal a mai magyar ifjuságot, hogy nem tudott lelkesedni, nem tudott emlékezni. A diszgyűlés főpontját Biró Sándor önk. körü elnök lelkes beszéde képezte, mely általános dicséretet aratott a jelenlevők között.

Kossuth gyász-ünnep. Az egyetem ifjusága a honvéd-egylettel karöltve rendezte folyó hó 3-án Kossuth Lajos emlékére ez évi gyászünnepét; az ünnepélyen, melynek iefolyása a következő volt, sok öreg honvéd és nagy közönség volt jelen. Hymnus, énekelt a „Polgári Dalegylet“. Az elnöki megnyitó beszédet tartotta Szabó Samu honvéd-egyleti elnök. Imre Sándor b. h. Felolvasta Gergely György b. h. Emlékezését Kossuth Lajosról Bitai b. h. szavalt egy angolból, Ábrányi Emil által fordított költeményt Kossuthról. Majd a Polgári Dalegylet énekelt el a szózatot és végül Csikai Gyuri zenekara, mely mindig kiérdemli a dicséretet, játszott hazafias darabokat és ezzel a gyászünnep véget ért.

Szerkesztői izenetek.

Helyreigazítás. Márcz. 1-én megjelent számunkban közzétett »Akkor . . . és most!« czimű költemény szerzője nem Partst, hanem Porst Kálmán b. hallgató ur.

A. E. Elnökünk beteg volt és csak most gyógyult fel, valószínűleg a jövő hónap elején jön haza, de azért ne féljen semmitől, mert a választmány minden lehetőt megtesz az Unió emlékének megünneplésére.

Andorka urnak. »Ifjkorom« czimű költemény-kötetének birálatát jelen számunkban sem tehetjük közre, mert az általunk felkért igen tisztelt ur a kritikát még a mai napig sem adta be.

Felhívás. Tisztelettel felkérem az összes segélyegyletek titkárságát és főjegyzőit, hogy az egyletek kebleben történt eseményekről lapunkat tudósítani szíveskedjenek, annál inkább is, mert az »Egyetemi Lapok« a segélyegyletek hivatalos lapja és azt segélyben részesítik.

Névtelen cikkekre nem reflektálunk, kéziratokat nem adunk vissza, a közölni valókat pedig kérjük csak az egyik oldalra írni.

HAZAI ékszergyártás!

Sárga János

ékszerész és órás

HID-UTCZAI üzletében állandóan nagy raktárt tart mindennemű arany- és drágakő ékszerekben, ezüstművek, régiségek, Schweiczi arany, ezüst, aczél órákból. **Különös figyelmébe** ajánlja a nagyérdemű közönségnek a

saját gyártmányu ékszereit,

melyeket úgy izléses kivitel, mint jutányos ár tekintetében, úgy a fővárosi, mint a külföldi ékszerésszel a versenyt felvenni képes, mert a feldolgozandó ékköveket első kézből szerzi be, miáltal az ékszereket a legszebb kivitelben olcsóbban árulja. Szíves pártfogást kér, tisztelettel

Sárga János.

Képes nagy árjegyzék ingyen és bérmentve.

Üzlet áthelyezés!

Marcinkiewicz Ignác

férfi-ruha szabó Kolozsvárt, Belközép-u 3. sz. a.

Bátorkodom a n. é. közönség b. tudomására hozni, hogy 15 év óta fennálló

férfi-szabó üzletemet áthelyeztem

Belközép-utca 3. sz. a.,

a kereskedelmi és iparkamara palotájába, Sárga Kristó fehérnemű kereskedése mellett.

Üzletemet a mai kor és divat követelményeinek megfelelően berendeztem és raktáromat nagyon szép hazai, valamint valódi angol, francia és más külföldi szövétujdonságokkal kiegészítettem.

Raktáramból kívánatra egyes ruhákra való szöveteket minden hozzávalóval is eladok.

Mint eddig, úgy ezután is a n. é. közönség kívánságához mértén úgy szakzerű munkam, mint pontos kiszolgálás által iparkodom szíves pártfogását kinyerni.

Vidéki megrendeléseket ezután is pontosan teljesítek.

Kiváló tisztelettel

Marcinkiewicz Ignác,

férfi-ruha szabó.

A bélyegtörvény 209. §. 2. p. al. bélyegmentes.

A legjobb és legolcsóbb

AJANDÉK

a Tisza Kálmán, br. Bánffy Dezső, gr. Tisza Lajos, br. Vay Béla és gr. Degenfeld József urak

védnöksége alatt kibocsátott

KOLOZSVÁRI SZERETETHÁZ

Sorsjegye,

mely áll: 4 főnyereményből 57,000 korona értékben, továbbá 3996 nyereményből 103,000 korona értékben,

összesen 4000 nyereményből

160,000 korona értékben.

A legkisebb nyeremény mind a 2 huzásnál 10 korona.

I. huzás 1898. június hó 15-én.

II. huzás 1898. szeptember hó 15-én.

Mind a két huzásra érvényes sorsjegy ára:

csak 2 korona.

Kaphatók: a

Rendező bizottságnál Kolozsvárt,

továbbá Budapesten a főelárusítóknál **KORMOS GYULA** és **TÁRSA** bank és váltóüzletében, hol a főbb nyeremények is ki vannak állítva. Budapest, V. Dorottya-utca 5 sz. és minden sorsjegyelárusító helyen.

Csipke, Tunis, Chenil- és szerb-függönyök!

Nagy raktár szőnyeg, paplan, pokrócz és matrácban!

Cocos futószőnyeg minden szélességben.

Sárga Kristóf

FEHÉRNEMŰ ÉS VÁSZON-RAKTÁRA

Belközép-utca 3. sz. KOLOZSVÁRT. Belközép-utca 3. sz.

Ujonszüllötték részére garnitúrák, paplanok és kockitakarók. Uj sze kezettü esernyők, színes, és fekete harisnyák, keztyűk, nadrágtartók, kézelőgombok és mell-tűk stb.

Rumburgi Creás- és többféle valódi lenvásznak.

Dús választék divatos férfi- és női ingek-, mindenféle szabásu alsónadrágok, legujabb gallérok-, kézelők- és nyakkendőkben.

Valódi francia fehér- és színes len- batist zsebkendők.

Elvállalok házastási vagy magán szükségre kívánt mindenféle fehérneműek pontos elkészítését, kitűnő szabás és jó összeállításra legnagyobb figyelem fordítatik.

Válódí kes árki lendimázt asztalnémet 25% gyári áron alól kapható!

Gobelin asztal- és ággyentők!

Békés-gyulai iparossegdek kiállitása 1883. Aranyérem. — Nagyvárad
ipar és női kézimunkakiállítás 1887. Arany-oklevél.

Párisi nemzetk. munkák. 1886. Országos Iparegyesületből 189.
ÉRDEM-OKLEVÉL. NAGY EZÜST-ÉREM.

Seszták János

**PORCELLÁN,
MAJOLIKA ÉS ÜVEGMŰFESTÉSZETE**
KOLozsvárt.

Jókai-utca 2. sz.

Gr. Rhédey-haz, New-York-kávéházzal szemben.

Porcellán-festészetemben magyar, francia angol és japán stílusban úgy teljes készleteket, valamint egyes darabokat készítek és készletek kiegészítését elvállalom. Elvállalom mindennemű porcellán-, majolika- és üvegfestészetet, fényképek, czímerek és monogrammok elkészítését, valamint tűzben való ragasztásokat is.

A porcellánfestésben műkedvelők mérsékelt díj mellett oktatást nyerhetnek s az általuk festett porcellán tárgyak kiegészítését felvállalom. Festés alá való tárgyak s porcellán-festékek legnagyobb választékban nálam mindig olcsón, gyári áron kaphatók.

A Gáll B. János porcellán és majolika kályhagyárának képviselője, a hol a megrendelő közönség kényelmére és a megrendelés eszközölhetése végett mintaraktár van berendezve.

Kolozsvári ip. ifjak által rendezett segédmunkakiállítás 1888. Jutalomdíj és Díszoklevél. — Nagyvárad orsz. ip. segédmunkakiállítás 1891. Jutalomdíj, aranyoklevél.

II. Honi ipart pártoljon minden
magyar ember!

Ferenczi Ignác

ezipész

KOLOZSVÁRT,

Főtér 26. szám.

I. Honáért él a magyar!

Készpénzzel fizesse cipőjét minden magyar!

Legértékesebb és legkedveltebb.

Van szerencsém a m. t. közönség szíves tudomására hozni, hogy a tulajdonunkat képező

Kolozsvárt, Főtér 9. sz. alatt
(a báró Jósika-palotában).

NAGY JÓZSEF

czég alatt fennálló, 1852. évben alapított

ékszer-üzletet

a mai kor kívánalmainak mindenben megfelelően szereltük fel.

A különböző — egyszerűbb és magas — igényekhez képest mindennemű

arany- és ezüst-, drágakő-, gyöngy és email-ékszerek és ezüstneműekből

kiváló ízléssel összeállított raktárunknak páratlanul dús választéka a közönség számára legszolidabb áron áll a m. t. közönség rendelkezésére.

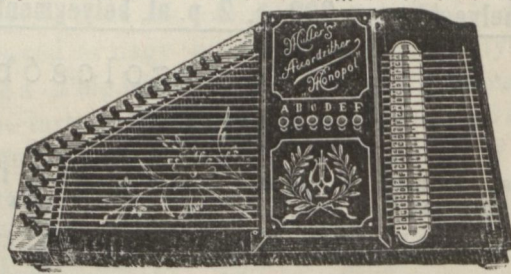
Teljes értékben megvesz vagy újruval becsereül régiségeket, valamint ócska arany- és ezüst tárgyakat és törmelékeket.

Elvállal és kiváló gonddal teljesít az ékszerészeti körébe tartozó mindennemű munkákat és javításokat.

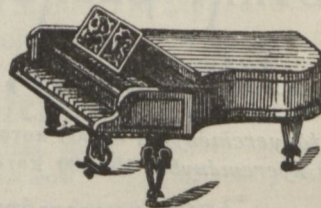
Vidéki megrendeléseket a legpontosabban a cserejog fenhagyásával fogatosít.

Kiváló tisztelettel a tulajdonos örökösök.

A legnagyobb és legkedvezőbb

Müller-féle accord-zitera.

Hey Károly

zongora és hangszer

nagy minta-raktára

Kolozsvárt,

Belmonostor-utca 25. szám. (Redoute)

Hol legjobban és legegyszerűbben lehet vásárolni.